

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Avgvstini Valerii, Veronensis Episcopi, De Rhetorica
Ecclesiastica Libri III. Perqvam Ervditi**

Valiero, Agostino

Coloniae, 1582

De vitandis peccatis alienis. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69050](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69050)

minabit, pusillanimitatis, atq; etiam malitia magistrum: eos, qui hoc laborant vitio, indignos esse nomine hominis; cum ad agendum, & contemplandum, ac etiam ad laborem procreati simus: nihil magis studere sathanam, quàm vt animas otiosas inueniat, eas vt in suam tyrannidem redigat.

De vitandis peccatis alienis.

Cap. XVII.

COMMEMORABIT sæpè maximè fugienda illa peccata, quæ aliena vocantur: propterea, quòd, cum ab alijs committantur, nobis etiam nocent: quoniam aliqua ratione illis communicamus. Porro communicant peccatis alienis homines, consilio, iussione, consensu, irritatione, laudatione, siue adulatione, reticètia, coniuuentia, rei alienæ participatione, praua facti defensione. Peccant consilio, qui alicuius sceleris committendi sunt vel auctores, consultores, vel ministri, vt fuit Achytophel: quo improbo & infelici consiliario Absolom in patrem coniurando, vsus est. Consilio peccant, qui in perniciofa arte versantur, hortantes homines ad singulare certamen, ad vltiscendas iniurias; cùm nulla possit esse nobilior victoria, quàm seipsum vincere: eadem ratione peccant, qui hortantur alios ad libidinem, vt lenones, vilissimum hominum genus. Iussione peccauit Dauid, homo alias secūdum cor Dei, cùm iussit Vriam interfici, vt eius vxore potiretur. Consensu peccauit Pilatus in nece Domini nostri IESV CHRISTI. Peccant innumerabiles homines, putātes, quia ipsi à peccatis se abstinent, et si alijs consentiant peccātibus, minimè peccare. Quare illæ audiūtur voces: Sua res agitur, nihil ad me, ipse viderit.

C 2

Doce-

Docebit Ecclesiasticus orator, peccare eum, qui, quātum in se est, peccātibus non aduersatur. Irritatione peccauit vxor Beati Iob, cum ei varijs calamitatibus oppresso dixit, Benedic Deo & morere: in quod peccandi genus in primis solent incidere irrisores, qui deterrendi sunt exemplo illorum, qui Eliseum prophetam irriserunt. Adulatione maximè peccatur, nam dulce venenum est adulatio: & nihil mortaliū auribus accidit suauius, quàm propriarum laudum cantilena: ita vt interdum eas laudes admittant homines, quibus se indignos faterentur. Latè patet hoc vitium in Rebus publicis, & in opulentis ciuitatibus, in primis in aulis principū: & vtinam inter sacerdotes, & clericos non reperirentur multi, ad assentationem eruditi; qui Praepositos, & Episcopos suos, cum quibus liberè admodum deberent agere, plerunquè non deciperent; blanditijs, & adulationibus, eorum sapè zelum nō retardarent. Reticentia peccant, qui cum reprehendere deberent, tacent: non obseruant verba illa prophetae, Clama ne cesses, annuncia populo meo scelera eorum qui locus etsi ad eos spectat sermones, qui haberi solent in synodis, interdum tamen est explicandus, vt assuescat populus, non molestè ferre reprehensiones parochorum suorum; diligit potius, quem admodum equitas postulat, monentes. Hunc locum explicans Ecclesiasticus orator, occasionem nanciscetur hortandi homines, vt si quem haereticis labe infectum cognoscunt, eum deferant: nè peccato alieno, silentio communicent. Conniuentia, & indulgentia peccare consueuerunt magistratus, tum Ecclesiastici, tum ciuiles, qui auram popularem sectantur. Quo in genere parentes, et praepoteres maximè peccāt: qui

qui

qui admonendi sunt, vt filiorum suorum peccata castigent, nè à Deo puniantur, quemadmodum punitum esse Heli sacerdotem sacra testantur litera. In parentum numero collocauimus praeceptores, cum ad illos pertineat, discipulos paterno amore diligere, & illos quodammodo gignant, cum in eorum animis optimarum rerum cognitionem imprimant. Participatione peccat, qui ad perpetranda peccata se socium adiungit; quemadmodum peccauit Aaron Moysis frater, cum ipse, & populus Israeliticus vitulum aureum in deserto construxerunt. Quo in peccandi genere grauissimè peccare solent coniuratores, & conspiratores: cuiusmodi fuerunt fratres Ioseph, qui in ipsum conspirauerunt. Defensione peccant, qui in foro alienas causas iniustas, vel lucri, vel amicitiae causa, tuentur: quod magnum scelus rationibus multis fugiendum esse demonstrabit.

De vitandis peccatis in Spiritum sanctum, & de clamantibus in caelum.

Cap. XVIII.

MAXIME autem vitanda Christiano populo inculcabit Ecclesiasticus orator peccata in Spiritum sanctum. haec autem sunt, desperare de diuina bonitate, agnitam veritatem impugnare, fraternam charitati inuidere, obstinato, & impoenitenti animo in peccatis perseuerare: quae acriter reprehendet; quandoquidem neq; in hoc seculo, neq; in futuro remittuntur. Clamare quaedam peccata in caelum commemorabit: Homicidium voluntarium, vitia contra naturam; pauperum, viduarum atque pupillorum oppressionem; & mercedem operario-